

Med kören i Sydafrika Oktober 2006

Den 6 oktober 2006 började vår långa färd till Sydafrika. Efter att ha tidigare varit västerut (USA) och österut (Vietnam) och söderut i ett flertal länder inom Europa var det nu dags att dra ännu längre söderut. Resan hade föregåtts av en hel del planerande för att få ihop ett bra konsertinnehåll och även få tid att se alla berömda platser i omgivningarna. Förväntningarna var också högt ställda eftersom tidigare resor alla varit väldigt lyckade. Några dagar före avresan varslades SAS kabinpersonal och eftersom vi skulle flyga med SAS till London var oron i gruppen stor. Det ordnade sig dock i sista minuten och den 34 personer starka gruppen kom iväg på sin långa resa. Efter mellanlandning i London fortsatte vi med South African Airlines direkt till Kapstaden, en ca 12 timmar lång etapp.

Vi möttes på flygplatsen av vår buss som körde oss direkt till vindistriktet och den lilla staden Franschoek. Det är en välbeställd ort med huvudsakligen vit befolkning av franskt påbrå. De franska hugenotterna bosatte sig här år 1688 och nu är den lilla staden en av Kapprovinsens mest populära och exklusiva bostadsorter. Vår kontaktperson Peter mötte oss där och guidade oss runt till våra boenden; allt från tjugiga privata mansions till underbara små pensionat där vi gentilt fick bo gratis vår första natt. Efter en underbar lunch på en av de små restauranterna på den lilla huvudgatan bar det direkt iväg till kyrkan för en kort repetition inför kvällens konsert på den berömda vingården La Motte.

Vingården ligger lite utanför Franschoek och är en välkänd och exklusiv vinproducent med drycker även på Systembolagets hyllor. En gång i månaden ordnas en konsert i ”konsertsalen” som väl också fyller rollen som vinlagringsplats och kantas av stora vintunnor. Många svenskar boende i Kapprovinsen hade åkt långväga för att lyssna på oss och direkt efter konserten fick vi möjlighet att mingla med dem och smaka på husets läckerheter och det särskilt goda Millenniumvinet. Det finns en hyfsat stor grupp svenskar i området som i de flesta fall bor halvårsvis och flyttar ner när vintern ger sig tillkänna i Sverige. Det var roligt att höra hur livet ter sig i Sydafrika. Kulturutbudet är litet här eftersom det mesta sker i Johannesburg men trivselfaktorn verkar vara hög.

Vi förvånades av hur kallt det fortfarande var och långkalsongerna kom väl till pass under kåpan.

Nästa dag serverades frukost kl 8 i församlingshuset bredvid Franschoek Dutch Reform Church och därpå deltog vi i söndagsmässan med några sånger innan vi serverades te med tilltugg och direkt därpå höll en liten konsert för församlingsborna. Det var mycket uppskattat. Kyrkan är väldigt avskalad och inte ens ett kors finns på altaret. Vi sjöng med så gott vi kunde i psalmerna men texten var på afrikaan och projicerades på en filmduk längst fram i kyrkan. Vårt uttal var nog ofta ganska långt ifrån rätt.

Peter hade ordnat en lunch hos en mycket speciell dam med namn Topsy som är en erkänd kock i Sydafrika och driver en restaurang i Franschoek. Hon är 78 år gammal men still going strong. Hennes beskrivningar av maten var oslagbar. Vi serverades traditionell sydafrikansk mat; Babotie som är en slags köttfärspudding, färserade fiskbullar mm och till efterrätt malva pudding. Vinerna därtill var kanske av högsta kvalitet men vi tyckte att de smakade rätt surt. Vi sjöng en önskesång för Topsy och herrarna rev också av sitt standardnummer serenaden Kom du Ljuva Hjärtevän på knä för henne.

Sen bar det av med buss till Kapstaden, ca 1,5 timme från Franschoek.

Vårt hotell; Tudor Hotel, ligger vid Green Market, en stor marknadsplats mitt i Kapstaden. Det är ett litet gästhus med ca 30 rum, alla olika men helt OK.

Vi hann bara bära upp väskorna på rummen vilket tog tid eftersom den enda hissen bara rymde 2 personers packning. Därefter gick vi direkt till domkyrkan, St. Georges Cathedral som ligger ett par kvarter från hotellet. Det är där Desmond Tutu är biskop. Vi lyssnade på den egna körens Evensong innan vi direkt därpå hade en egen konsert med vår musik. Publiken lyssnade andäktigt och det måste nog tillstås att vi lät bättre än den egna kören. Men vi fick höra att det finns en riktigt bra kör i församlingen och den musikaliska ledaren är utbildad i England.

Vi upplystes om att det inte var tillrådligt att promenera ens 2 kvarter tillbaka till hotellet i mörkret men det gjorde vi ändå med killarna omringandes tjejerna i tät klunga. Middag intogs sedan på hotellet bredvid där vi åt en underbar köttbit och en chokolat orgasm till efterrätt vilket föranledde kaskader av skratt.

Nästa dag var vi lediga halva dagen vilket verkligen behövdes. Vi hann ner på marknaden och tittade på allt afrikanskt hantverk och shoppade också en del innan bussen hämtade oss för en halvdags stadsrundtur.

Kapstaden har ca 3,4 miljoner invånare och breder ut sig åt sidorna. Men centrumet man ser inklämt mellan havet och Taffelberget är inte alls stort. Vi åkte upp på Signal Hill bredvid Taffelberget varifrån man varje dag prick kl 12 skjuter kanonskott för att visa på tiden. Utsikten var häftig. Vi besökte också Castle of Good Hope som byggdes redan på 1650-talet och vi hann även med en promenad i den vackra parken framför Riksdagshuset. Sen slängde vi oss ut på stadens restauranger; och några av oss hamnade på en härlig seafood restaurang nere i Waterfrontområdet.

En ledig dag följde där många åkte i mindre grupper ner till Waterfront för att ta båten ut till Robben Island där Nelson Mandela satt fängslad i 26 år. Ön ligger 12 km utanför Kapstaden men syns tydligt från många håll. Resan ut tar ca 1 timme och vi färdades med i huvudsak sydafrikaner. Vi gjorde en busstur på ön och besökte fängelset och gruvan där fångarna fick arbete. Ön är bebodd av ett par hundra människor som idag huvudsakligen jobbar med turism.

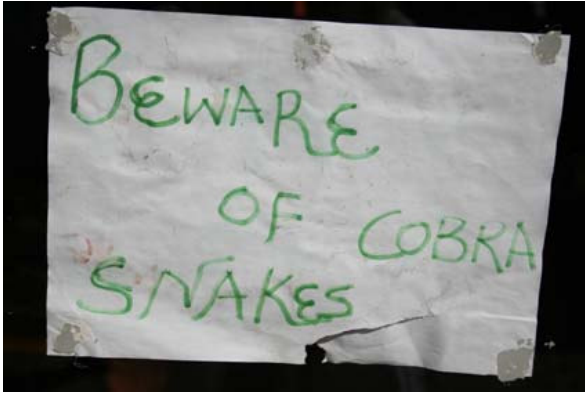

Kontrasten mot det turistiska Water Front full av restauranger och shoppingcenters där man landar var slående. Men trevligt förstås att slå sig ner och dricka kaffe på ett café. Och nu hade äntligen vädret blivit varmare och fleecetröjorna kunde åka av.

Nästa dag bar det iväg tillbaka till vindistriktet och närmare bestämt Stellenbosch där vi besökte 2 fantastiska vingårdar. Den ena hette Neethlingshof och nästa ställe hette Delheim. De ligger fantastiskt med bergen i bakgrunden och miljön är väldigt vacker med fina trädgårdar och små springbrunnar. Vi avnjöt en underbar lunch i trädgården på det ena stället (slow roasted lamb wrapped in aubergine spatzle och så den traditionella mjölkpuddingen till efterrätt) och smakade ett 10-tal vin på båda gårdarna. Det gick förstås också att köpa med sig viner hem.

Dagen därpå åkte vi till townshiptet Nobantu där vi besökte hjälporganisationen Women for Peace. Det fanns inga gatuskyltar i området och busschauffören hade svårt att hitta dit. Vi välkomnades av ett gäng killar och deras trummor utanför och skylten "beware of the cobras" på dörren.

Barnen uppträdde för oss, det bjöds på pardans och annan dans, afrikanska sånger, kaffe och hembakt. Vi i vår tur återgäldade med att sjunga små grodorna och andra svenska danslekar med barnen. Vi hade också med oss ett helt berg av kläder och leksaker och pengar från en kollekt i Katarina kyrka. Samvaron avslutades med att alla med handen på hjärtat sjöng sin nationalsång innan de var och en gick och tog oss alla i hand och tog

avsked på sitt alldeles speciella sätt. För flera av oss blev detta besök resans höjdpunkt. Tårarna rann på många.

Nästa dag skulle vi till Godahoppsudden, Cape of Good Hope. Det är inte Afrikas sydligaste punkt, den heter Cape Agulhas och ligger 7 mil söder om Godahoppsudden. Men Cape of Good Hope som den kallas anses var platsen där 2 hav möts. Det är ganska långt did men vägen är väldigt vacker. Vi förevigade kören framför skylten med Cape of Good Hope och åt sedan lunch uppe på berget. Vi hann också besöka kolonin med glasögonpingviner på Boulders´ Beach vid Simons Town som dock kändes ganska turistiskt. Man gick på några utlagda spänger och tittade på ganska raggiga pingviner som höll på att ömsa skinn. Det var ett litet mini Skansen.

Bussen lämnade av oss vid Church of St. Francis i Simon´s Town där vi hade en mycket välbesökt konsert som avslutades med stående ovationer. Publiken var MYCKET imponerad särskilt av processionssången Alta Trinita. Att gå och sjunga samtidigt tycker vi är enkelt efter årtal av Luciafirande men i Sydafrika hör det inte till körtraditionen.

Vi bjöds på buffé och vin efteråt tillsammans med besökarna och sjöng lite till innan vi åkte hem sent på kvällen.

Sen var det shopping och sightseeing 1,5 dagar. De flesta åkte upp på Taffelberget, och några promenerade också upp vilket syntes väldigt ansträngande och brant. Utsikten var bedövande däruppe och verkligen en upplevelse. Diamantshopparna lockade de allra flesta damerna och habegäret greppade tag om de allra flesta av oss.

Kvällarna tillbringades på olika restauranger runt de centrala delarna. Det är fantastiskt vilken god mat de har, var man än hamnar är det otroligt gott och priserna helt fantastiskt. Det var sällan en middag med gott vin till kostade mer än 150 kronor.

Många varnade oss för att gå själva, att vifta med ägodelar, att ha smycken på sig mm. Vi märkte inte mycket av detta men var väldigt försiktiga. Tog taxi på kvällarna och gick inte ut i alltför små gruppen. Vi såg en väskryckning på en restaurang där tjuvarna sprang gatlopp med ägarna bakom sig. Polisen var raskt framme och väskan dök upp och tjuvarna hamnade bakom galler i en polisbuss.

Den 14 oktober lämnades 12 personer på flygplatsen för hemfärd och resten fortsatte till Franschoek för 3 dagars villa där. Några begav sig av längst Garden Route till Port Elizabeth.

Ja det blev ännu en fantastisk resa med kören. Kanske den sista men det hoppas vi förstås inte. Vi har ju inte varit i Sydamerika ännu.....

Stockholm 12 november

Vid pennan
Mariann Klint